

EL PAPER DE LA CENTRALITAT

La premsa certifica el lideratge d'Esquerra

Esquerra presiona a Montilla

para que rebaje Sucesiones

Quiere que el 85% de los contribuyentes deje de pagar el

EL MUNDO 23 d'octubre

CiU i Esquerra s'acosten per canviar la llei de successions

AVUI+ 25 d'octubre

La supresión del impuesto de sucesiones divide al tripartito

LA VANGUARDIA 27 d'octubre

Puigcercós ultima amb Castells la reforma de l'impost de successions

EL PUNT 29 d'octubre

ERC da otra marcha atrás para impedir la supresión del impuesto de sucesiones

LA VANGUARDIA 30 d'octubre

ERC dóna per fet un pacte en successions, però PSC i ICV no

AVUI+ 8 de novembre

El PSC i ERC pacten la rebaixa el 2010 de l'impost de successions

el Periódico 8 de novembre

ERC empeny per aplicar el 2010 la rebaixa de l'impost de successions

AVUI+ 10 de novembre

POL PAGÈS

Esquerra ha tornat a tenir la centralitat dels partits polítics catalans en la correcció d'una injustícia històrica anomenada Impost de Successions i Donacions. És evident que els països que creuen en la redistribució de la riquesa han de desplegar tot un seguit de contribucions per garantir determinats fons per a les polítiques d'acció social i ciutadania. I quan aquests països, a més a més, no tenen la clau de la caixa i pateixen un dèficit fiscal sovint han d'incrementar la pressió fiscal per garantir les polítiques socials. És precisament després de la consecució del nou sistema de finançament aconseguit per Esquerra el juliol passat —que redueix en un terç el dèficit fiscal—, que el país pot respirar i anar adaptant la pressió fiscal a la realitat existent.

Un impost injust

L'Impost de Successions i Donacions no té el mateix tractament a les diferents comunitats autònomes espanyoles. Mentre n'hi ha on només el paga l'1% més ric, en casos com el català la pressió fiscal que representava era molt elevada i fonamentalment gravava les classes mitjanes i l'estalvi, ja que no diferenciava entre rendes i estalvis de tota una vida, per la qual cosa perjudicava de manera clamorosa les herències de pares a fills, entre cònjuges i un llarg etcètera.

Esquerra ha tingut la centralitat en la correcció de l'Impost de Successions i Donacions

Ressò social

Al país diverses veus reclamaven la supressió total d'aquest impost, uns per a les classes mitjanes d'acord a la injustícia que representava, però tot un seguit de veus interessades defensaven la supressió total també de les grans fortunes, que com és lògic havien de contribuir a les arques públiques amb una part considerable d'acord a l'herència. Durant els darrers mesos aquestes parts interessades en la defensa dels grans patrimonis han fet tanta demagògia com han pogut per eliminar l'impost però no se n'han sortit. Els rics continuaran pagant.

Esquerra és un partit que escolta la gent

Esquerra és un partit polític dinàmic que avança per corregir les injustícies sense partir de dogmes preestablerts, i aquest impost era una injustícia per a les rendes mitjanes. Des del primer moment els

republicans han abanderat la voluntat de solucionar aquest greuge per llei a partir de 2010, però per això ha hagut d'arrossegar els partits del Govern de la Generalitat al mateix temps que no es deixava portar per la fal·lera de CiU i el PP d'eliminar-lo per complet i beneficiar així les classes de renda més alta del país, que a la vegada són les persones que més patrimoni deixen en herència als seus descendents.

El relat als mitjans de comunicació

Com és habitual, els mitjans de comunicació i, especialment, la premsa escrita han explicat el relat de la reforma de l'Impost de diferents maneres i algunes d'elles han estat per atacar la posició d'Esquerra. El 23 d'octubre *El Mundo* titulava «Esquerra presiona a Montilla para que rebaje Sucesiones». Tot seguit, van començar les especulacions sobre un acostament amb CiU amb la vocació d'afeblir el Govern de la Generalitat: *Avui*, 25 d'octubre «CiU i Esquerra s'acosten per canviar la llei de successions», i *La Vanguardia*, 27 d'octubre «La supresión del impuesto de sucesiones divide al tripartito», tot afegint un subtítol prou direccional «ERC se suma a la iniciativa de eliminación planteada por CiU». Quan determinats mitjans oferien amb més força aquest sentit

de la informació van sortir a la llum les negociacions entre Puigcercós i Castells, que preparaven el pacte dels partits del Govern: *El Punt*, 29 d'octubre «Puigcercós ultima amb Castells la reforma de l'impost de successions». Aleshores, com que no podia servir per desgastar el Govern de la Generalitat *La Vanguardia* s'atrevia el 30 d'octubre a contratar atacar d'aquesta manera: «ERC da otra marcha atrás para impedir la supresión del impuesto de sucesiones». Mentrestant, les negociacions de Puigcercós amb Castells estaven arribant a bon port i el president dels republicans va explicar la situació al Consell Nacional d'Esquerra celebrat a Perpinyà el 7 de novembre, i ben aviat ICV —contrària a la reforma— va reaccionar afirmant que no hi havia res pactat: *Avui*, 8 de novembre «ERC dóna per fet un pacte en successions, però PSC i ICV no». Però *El Periódico* ja en donava una altra versió tot just el mateix dia: «El PSC i ERC pacten la rebaixa el 2010 de l'impost de successions», tal com havia afirmat Puigcercós. I evidentment, dos dies després es constata l'aposta i l'èxit d'Esquerra en la correcció d'aquesta injustícia. Així, el mateix *Avui* tancava el tema el 10 de novembre amb el titular «ERC empeny per aplicar el 2010 la rebaixa de l'impost de successions». Un nou pas endavant dels republicans.

LA REDISTRIBUCIÓ DE LA RIQUESA DE LES HERÈNCIES

L'Impost de Successions en una perspectiva europea

ALFONS GARCIA és president de la Comissió Sectorial de Política Econòmica i Financera

La imposició sobre els patrimonis heretats és una figura tributària de notable antiguitat i extensió en els sistemes fiscals europeus. La comparativa internacional ens permet afirmar que una figura equivalent al nostre Impost de Successions i Donacions (ISD) està regulada de forma pràcticament universal en els sistemes fiscal europeus, amb l'única excepció significativa de la Itàlia dels governs Berlusconi.

Aquesta mateixa afirmació és extensible, malgrat les falses argumentacions que es senten a vegades, al conjunt de les CA de l'Estat espanyol, a on, com a màxim, el que s'ha arribat a fer és reduir de forma radical la tributació sobre determinades vinculacions de parentiu, però en cap cas la supressió completa ni la reducció uniforme de l'impost. Per exemple, a Madrid les successions de pares a fills gaudeixen, en termes generals, d'un tractament fiscal considerablement més favorable que a Catalunya, però les successions en grau de nebots o nets tenen un gravamen substancialment superior al que s'aplica a casa nostra.

Una legislació complexa a Europa

La complexitat de l'impost en tots els ordenaments on és vigent, que distingeix entre diferents tipus de patrimonis, diferents graus de parentiu i de situacions personals dels hereus, afavoreix una considerable pluralitat de situacions i, alhora, no facilita la comparació entre la pressió fiscal que es deriva dels diversos sistemes. Tanmateix, en termes generals i en relació als territoris que configuren els 15 estats membres originaris de la Unió Europea (UE-15), podem observar que Catalunya té un dels ISD més

El català és l'únic cas a Europa que no diferencia entre l'estalvi generat per una família mitjana al llarg d'una vida i les grans fortunes

elevats, situat en la franja alta del conjunt, juntament amb França i Regne Unit, amb un tipus màxim superior al 40% que pràcticament duplica la mitjana de la UE-15 (23%) i força allunyat dels tipus màxims vigents en alguns països que han esdevingut referència pels seus sistemes fiscals rigorosos, progressius i amb unes institucions molt potents d'estat del benestar, com Dinamar-

ca (15%), Finlàndia (16%), Suècia (30%) o Alemanya (30%); en aquest darrer país, la recent coalició entre els democratacristians i liberals té com un dels objectius principals la reducció de la fiscalitat, entre altres, en aquest impost.

No obstant, caldria precisar que l'ordenació anterior no és vàlida per a tot tipus de patrimoni ni per a totes les modalitats de transmissió. Així, per exemple, el tracte que reben a Catalunya els patrimonis vinculats a les empreses familiars és notablement més beneficiós que el que reben a França, Suècia, Irlanda o, fins avui, a Alemanya.

Un complement de redistribució efectiu

En els plantejaments de la hisenda pública actual i, concretament, l'europea, l'ISD es considera com un instrument de redistribució efectiu, adreçat a gravar l'acumulació patrimonial no adquirida amb el propi esforç i, en aquest sentit, com un reequilibri dels incentius al treball individual davant el guanys patrimonials generats, per dir-ho d'alguna forma, «per sang».

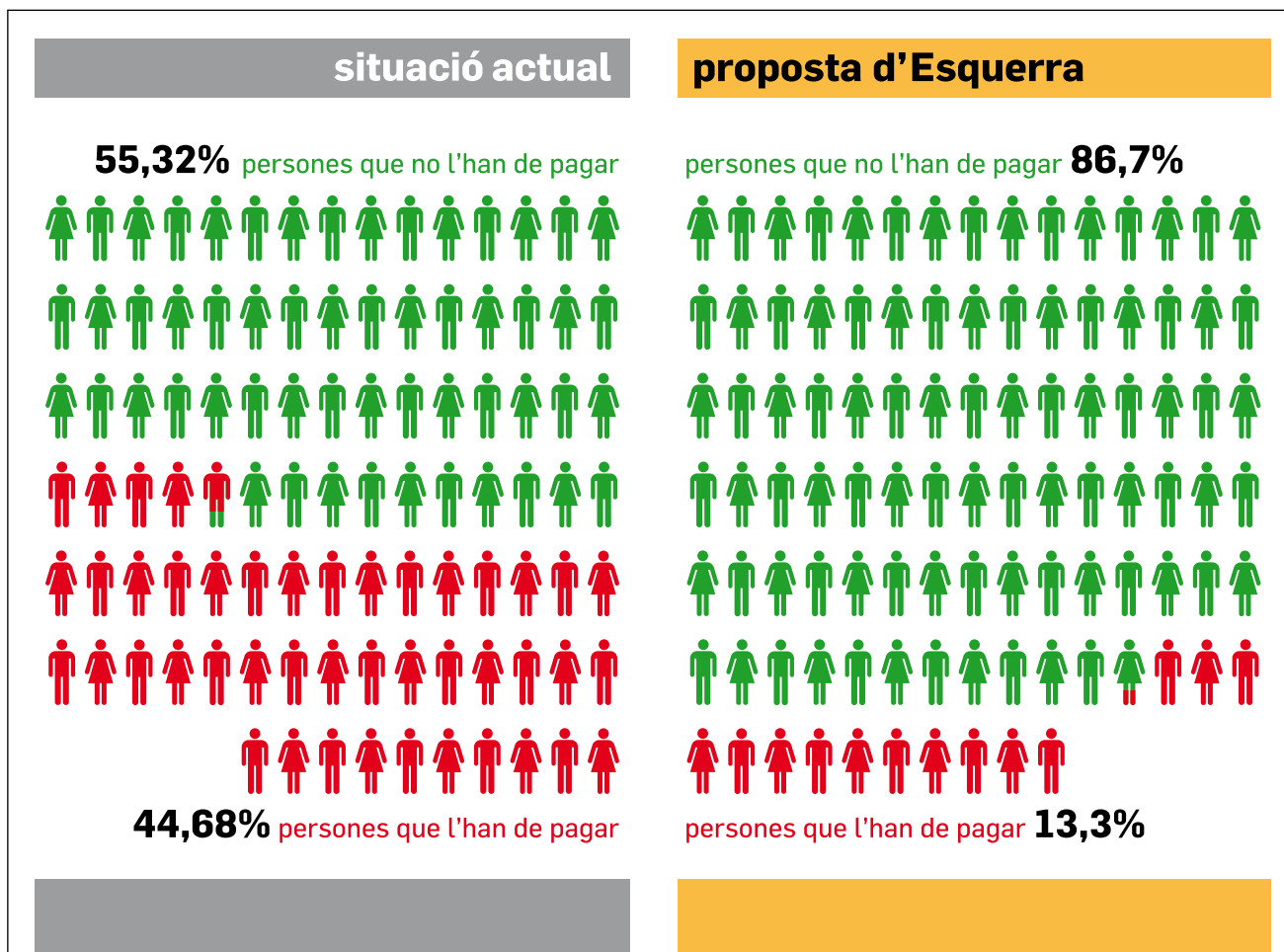
En relació a això, la realitat fiscal vigent a Catalunya presenta algunes deficiències importants. Una de les més significatives és que es tracta de l'únic sistema europeu que grava diferencial-

ment les herències en funció del patrimoni preexistent del subjecte. L'altra deficiència notable és que pràcticament no estableix diferència entre el tractament de l'estalvi que una família mitjana pot generar al llarg d'una vida, amb la pretensió de lliurar-lo als successors directes, i el tractament de grans patrimonis: hem de tenir en compte que, amb l'excepció de l'habitatge habitual, avui el mínim exempt de l'ISD és de 18.000 euros.

LA CORRECCIÓ D'UNA SITUACIÓ INJUSTA

Rebaixem l'impost de successions

Font: Secretaria de Política Econòmica d'Esquerra.

El context

Esquerra ha aconseguit la reducció de l'impost de successions i donacions d'acord a criteris de justícia i equitat. No tenia sentit que els ciutadans de Catalunya paguessin un impost que perjudicava les classes populars i l'estalvi d'una vida. Per això, no és lògica la posició d'ICV-EUiA de no voler moure ni una coma d'aquesta contribució tot dient «que els impostos els paguen els rics», perquè els catalans ja en paguem massa i en bona mesura ho fan les classes populars. D'altra banda, la postura de CiU de voler suprimir totalment aquesta taxa amagava la intenció d'eximir les classes de renda més elevada i les grans fortunes de pagar un impost just i raonable per les herències que donaven als seus descendents. Esquerra ha tornat a ser la centralitat entre els dogmàtics de dretes i els dogmàtics d'esquerres. Gràcies al treball dels republicans les classes de renda mitjana ja no pagaran l'impost. Un pas endavant!

ELS AVENÇOS DESPRÉS DEL NOU FINANÇAMENT

«Successions: una reforma necessària»

SERGI DE LOS RIOS és diputat al Parlament de Catalunya

Tarragona, 1969

Llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales (UB). És diputat al Parlament de Catalunya des de 2003 i regidor a l'Ajuntament de Tarragona des de 2005. Ha estat secretari de Política Econòmica.

Fa temps que existeix un clam popular majoritari que considera l'impost de successions i donacions un tribut injust, si més no, en l'estructura actual. Tots coneixem casos en què persones normals i corrents s'han hagut d'endeutar per poder fer front al pagament d'aquest impost per haver rebut un habitatge en herència. I no estic parlant de persones en possessió de grans fortunes, sinó persones que pertanyen a les classes mitjanes i populars del país.

Davant aquesta situació Esquerra ha actuat amb sensibilitat davant els problemes de la gent, fugint dels dogmes inflexibles en què determinades esquerres del país es troben

«L'esquerra dogmàtica sosté que els impostos no es poden reduir; però la no dogmàtica, com ERC, té clar acabar amb les injustícies»

atrapades. L'esquerra dogmàtica sosté que els impostos no es poden reduir, però l'esquerra no dogmàtica, com ho ha estat ERC des de la seva fundació, té com un dels seus objectius acabar amb les injustícies. I és en aquest escenari on ens movem.

Però això no hagués estat possible si no haguéssim arribat a l'acord de finançament del passat mes de juliol. No hagués estat responsable entrar en una reforma de l'impost de successions sense tenir tancat el finançament en els propers anys. I si no ho hem pogut fer abans ha estat per l'endarreriment provocat pel govern espanyol en el compliment del que fixa l'Estatut en matèria financera.

Al juliol des d'Esquerra vam estirar el Govern català a obtenir el millor finançament possible, i ara, al novembre, ho hem fet per acabar amb la injustícia de l'impost de successions. Esquerra és útil.